

Van Ittersum, een gedreven market maker

'Ik moet eerlijk zeggen dat ik bij de overstap van Financiën naar de Effectenbeurs nog niet stil stond bij hetgeen de Effectenbeurs betekent voor de samenleving als het gaat om het verbeteren van de maatschappelijke welvaart. Ik wilde gewoon een functie wat dichter bij het bedrijfsleven, niet puur commercieel, maar die wel een maatschappelijke rol met zich meebracht'. Dit vertelt Boudevijn Baron van Ittersum als we met hem terug- en vooruitblikken op de Amsterdamse Effectenbeurs.

In juni was het tien jaar geleden dat Van Ittersum de overstap naar de Beurs maakte. Hij werd toen de eerste van buiten komende voorzitter. Daarvoor deden de leden het zelf. Vaak kózen ze daarvoor een bankier uit hun midden.

Van Ittersum vindt het een uitdaging om de sterk uiteenlopende belangen van de samenwerkende leden op één noemer te brengen. Soms heeft hij het er wel eens moeilijk mee, bijvoorbeeld als er controveres tussen de leden ontstaan. Desondanks probeert hij zijn kudde voor te blijven en met nieuwe ideeën, gericht op het Beursbedrijf in het vergrote Europa, vertrouwd te maken. Dat sloop. Hoe lang houdt iemand dat vol? Maar we gaan eerst naar de functies van de centrale markt.

Wat is eigenlijk het belang van de elkaar beconcurrerende beurspartijen om samen te werken in een centrale markt in Amsterdam?

In de 17e eeuw is de basis gelegd voor die samenwerking. De handel had toen een slechte naam. Iedereen kon eraan deelnemen, of men te goeder trouw was of niet. Daarom zochten de partijen die te goeder trouw waren en voor hun cliënten een zekere kwaliteit wilden bewaken, elkaar op. Ze stelden regels op die zij onderling en tegenover hun cliënten wilden handhaven. Naast dit kwaliteitsaspect was het liquiditeitsaspect van belang. Naarmate je namelijk de bereidheid hebt om meer samen te handelen, vind je ook sneller tegenpartijen. Later, het speelt nu heel sterk, is men er ook van overtuigd geraakt dat het goedkoper is om gezamenlijk te zorgen voor de benodigde infrastructuur om de handel te vergemakkelijken. Er zijn nog wel meer verbindende elementen, maar voor de verdere uitwerking zou ik naar ons jongste jaarverslag willen verwijzen.

Het is dus een bedrijfstaksbelang. Is er ook een maatschappelijk belang?

Het maatschappelijk belang is het feit, dat een efficiënte kapitaalmarkt een onmisbare schakel is in het economisch gebeuren. De Effectenbeurs zorgt voor een efficiënte schakel tussen besparingen en investeringen.

Zou het, gezien dat maatschappelijke belang, dan niet een taak voor de overheid zijn om de markt in te richten?

In vele landen gebeurde dat ook. In Frankrijk werden de effectenhandelaren tot voor kort nog door de overheid benoemd. In Amsterdam - en dan kom je op het self-regulating karakter - hebben handelaren in hun verlichte eigenbelang de markt steeds kwalitatief zó goed en open georganiseerd dat er voor de overheid nooit een directe aanleiding is geweest om te interveniëren.

Vindt u dat de Ministeries van Financiën en Economische Zaken het belang van het bestaan van de Effectenbeurs voldoende inzien?

Ik heb de indruk dat de overheid het te zeer als een vanzelfsprekendheid ziet. We zijn nu midden in een internationale concurrentiestrijd terechtgekomen. Daar zou de overheid best wat meer ondersteuning mogen bieden. Vooral het fiscaal beleid schiet op dit punt tekort.

In Oost-Europa wil men ook effectenmarkten opzetten. Moeten daar de initiatieven van overheidswege komen?

Er zijn verschillende manieren om dat te organiseren. Maar ook daar zou ik ervoor willen pleiten dat de feitelijke markt wordt gedreven en beheerd door de private sector, maar dan wel ingekaderd in een wettelijk kader. De ervaring in Zuid-Europa, waar je van begin af aan een hele zware staatsinvloed hebt gehad - zowel wat betreft het marktpersoneel als wat betreft de regelgeving - is dat te veel overheidsinvloed leidt tot een markt die star is en protectionistisch wordt.

'Daar zou de overheid best wat meer ondersteuning mogen bieden'

De heer Van Ittersum, in 1939 geboren te Bloemendaal, studeerde na het voltooiën van het gymnasium Economie aan de Universiteit van Amsterdam. In 1967 trad hij als beleidsmedewerker in dienst bij het Ministerie van Financiën. In 1970 volgde zijn aanwijzing als Assistent van Dr P. Lief-tinck, toentertijd Executive Director van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank. Na zijn terugkeer uit Washington werd hij in 1976 benoemd tot Directeur Binnenlands Geldwezen en in 1977 tot Directeur Buitenlandse Financiële Betrekkingen. In deze laatste hoedanigheid fungeerde hij o.m. als Bewindvoerder van de Europese Investeringsbank en was hij lid van verscheidene nationale en internationale commissies. Sinds 1981 is Van Ittersum Voorzitter van de Amsterdamse Effectenbeurs, daarnaast was hij van 1985 tot 1988 Vice-President resp. President van de Internationale Beurzenfederatie (FIBV). Per 1 mei 1991 werd hij benoemd tot Voorzitter van de EG-Beurzenfederatie. De heer Van Ittersum is daarnaast o.a. Vice-Voorzitter van de Bankraad en van het NIBE en vervult commissariaten bij de Kas-Associatie en Necigef.

Die starheid verdwijnt toch?

Ja, maar ik denk dat de vijf functies van een geregeleerde markt altijd vervuld zouden moeten worden, zij het dat de waarde die de ene marktpartij aan een bepaald onderdeel hecht weleens groter kan zijn dan de waarde die een ander eraan hecht. Onlangs heb ik daarover nog gesproken met een partij van de Londense beurs. Die zei: we hebben in Londen grote fouten gemaakt. Door het hele Big Bang-gebeuren hebben we de order driven particuliere markt niet meer en als we niet uitkijken, raken we de héle particuliere markt kwijt. Bij ons in Amsterdam neemt de betekenis van de particuliere belegger op dit ogenblik relatief ook af, maar ik denk dat je een grote fout zou maken als je zou zeggen: de professionals beschikken via hun systemen al over alle informatie, die redden zich wel, dus hoeven we geen centrale markt meer te organiseren.

Vindt u dat de Federatie van Europese Beurzen een missie heeft bij het opzetten van een beurssysteem in Oost-Europa?

Ik denk zeker dat het de taak is van de Westeuropese beurzen om de Oosteuropese beurzen, die daar aan het ontstaan zijn, zoveel mogelijk te helpen. Het gaat immers om het belangrijke proces van kapitaalmobilisatie. Met het oog hierop worden de Oosteuropese beurzen ook uitgenodigd om deel te nemen aan bijeenkomsten van de Europese Beurzenfederatie.

Vindt u dat een missie zonder meer, of zit er een welbegrepen eigenbelang bij?

Ik denk dat het eerder onze verantwoordelijkheid is in een breder kader dan ons directe commerciële belang, omdat je toch maar helemaal moet afwachten hoe het zich realiseert.

Is het Europese Voorzitterschap dat u bekleedt moral driven of commercial driven?

Ik vind niet dat je moet zeggen of of. Ik geloof in de economische eenwording van Europa als noodzakelijk middel om tot een grotere welvaart te komen. De samenwerking tussen de kapitaalmarkten zie ik als een belangrijke schakel daarin. Daar wil ik wel een steentje aan bijdragen en als ik gelijk heb dat het een waardevol proces is, dan zal dat ook zijn commerciële waarde hebben.

Hebt u er nooit spijt van gehad dat u indertijd van Financiën naar de Effectenbeurs toegegaan bent?

Nee, ik heb 14 jaar, waarvan een deel in het buitenland, bij Financiën gewerkt in verschillende ambtelijke functies. Daar werd ik met interessante macrovraagstukken geconfronteerd en je probeert een bijdrage te leveren aan de oplossing ervan. Maar je blijft daarbij wel een adviseur. Het aantrekkelijke van de functie die ik nu bekleed, is dat je direct in het krachtenveld staat en rechtstreeks bezig bent met de belangen van de markt. Dus het is een unieke functie, in die zin dat het een combinatie is van het dienen van een bedrijfstak, maar dan in het kader van de maatschappelijke orde.

Waarom vindt u het toch zo relevant dat de particulier - als belegger - op de markt blijft komen?

In eerste plaats omdat een heel groot gedeelte van de besparingen nu eenmaal onder de bevolking aanwezig is. Het is van belang dat die besparingen worden gemobiliseerd voor produktieve doeleinden. Natuurlijk kan dat ook via institutionele beleggers gekanaliseerd worden. Maar het past in de huidige maatschappelijke ontwikkeling van individualisering dat mensen zoveel mogelijk in staat wor-

*'Elke maatregel die je als Bestuur neemt,
heeft bovendien verschillende
uitwerkingen op de betrokken partijen'*

den gesteld hun eigen vermogen te beheren en daar verantwoord mee om te gaan. Een tweede reden is dat mensen door actief te beleggen een betrokkenheid krijgen bij de resultaten van het Nederlandse bedrijfsleven. Je kweekt dus een soort volkskapitalisme en je overbrugt de tegenstelling tussen de kapitaalverschaffer en de werknemer. Een derde heel belangrijke factor is dat men begrip krijgt voor de werking van een onderneming en de factoren die van invloed zijn op haar wel en wee. Het overbrugt dus ook de kloof tussen degenen die bij het bedrijfsleven betrokken zijn en degenen die, zoals zich dat in de jaren '60 voordeed, menen buitenspel te kunnen blijven staan.

Speelden deze overwegingen mee bij uw overstap van Financiën naar de Effectenbeurs?

Nee, ik geloof zelf eerlijk gezegd niet dat ik al deze gedachten op dat moment al had. Ik had toen het gevoel dat ik wat ver af stond van het bedrijfsleven, de praktijk. Daarom wilde ik graag een stap in die richting zetten in een functie die niet puur commercieel was, maar die ook een bestuurlijke rol met zich bracht.

Als voorzitter loopt u met muizen en olifanten over de brug. Uw leden hebben wel alle belang bij de vijf Beursfuncties, maar ieder voor zich zal proberen een free ride te krijgen.

Als je het op korte termijn bekijkt, lijken er inderdaad veel tegenstellingen te zijn. Elke maatregel die je als bestuur neemt, heeft bovendien verschillende uitwerkingen op de betrokken partijen. Daarom is het mijn taak om op bestuursniveau steeds weer een beroep te doen op het besef dat de leden daar voor het belang van de markt in zijn totaliteit zitten, en niet om als bankman of hoekman uitsluitend de belangen van de banken of de hoeklieden tot het laatste toe overeind te houden. We dienen als Bestuur maatregelen te nemen die het volume van de markt in zijn totaliteit vergroten, dat wil zeggen de reputatie en de aantrekkelijkheid voor kapitaalvragers en -verschaffers vergroten. Het Bestuur moet het door regelgeving en een efficiënte infrastructuur aantrekkelijk maken voor partijen om hier te opereren. Daarna is het aan de concurrentiekracht tussen de leden om de koek te verdelen, waarbij een 'level playing field' voor de grote en kleine leden van groot belang is.

Als Voorzitter moet u nogal eens schipperen om de neuzen gelijkgericht naar de toekomst te houden. Hoe houdt u dat harmoniemodel in stand?

De doelstellingen die we willen bereiken, moeten eerst worden vastgesteld. Dit doen we jaarlijks. De manier waarop je er komt, vraagt nogal wat geven en nemen en doorzettingsvermogen. Soms kan iets niet in één keer; dan moet het in stappen gebeuren. De grote uitdaging waar we nu dan ook voor staan, is of we met elkaar voldoende tempo kunnen ontwikkelen om internationaal de concurrentiestrijd bij te houden. Het interessante van de Amsterdamse Effectenbeurs is dat deze zich de afgelopen tien jaar binnen de marktstructuur heeft kunnen ontwikkelen, terwijl andere, vooral continentale beurzen gedwongen waren om zich via een enorme revolutie aan te passen. Wat het eindresultaat van dat proces zal zijn, moet je nog maar afwachten. Kijk maar eens naar Londen. Daar is een enorme capaciteit opgebouwd in anticipatie op de markt die via de Big Bang zou komen. Nu blijkt dat ze de particuliere belegger vergeten zijn en dat de markt volkomen in elkaar is gezakt, met als resultaat een enorme kapitaalvernietiging. Hoe Parijs zich zal ontwikkelen, is ook nog onduidelijk en wat betreft Zuidoepese landen moet u bedenken dat het bankwezen daar nu pas tot het beurswezen wordt toegelaten. Daarom is mijn stelling dat - als we kijken naar het Europese continent - we nog steeds structureel het best voorbereid zijn op de Europese markt. Of we daar ook werkelijk van kunnen profiteren, zal - als wij ons programma van Amsterdam Financieel Centrum goed afwerken - voornamelijk komen te berusten bij de partijen zelf. Wat je je kunt afvragen is: Maken onze leden wel maximaal gebruik van de sterke punten? En zijn onze ondernemingen en institutionele beleggers zich wel voldoende bewust van het feit dat de thuismarktfunctie in Nederland essentieel is voor hun functioneren? En daar bovenop komt dan nog de vraag of we van de tekortkomingen van andere Europese markten kunnen profiteren om bepaalde onderdelen van het buitenlandverkeer binnen te halen.

Waarom plaatst u vraagtekens? Bent u er niet van overtuigd dat de marktpartijen bereid zijn om die thuismarkt te behouden en te versterken?

Ik heb het gevoel dat dat op beleidsniveau - dus als je het bestuur neemt, en de leiding van onze leden - wel degelijk onderkend wordt als het belang dat we gezamenlijk hebben. Maar dat gevoel wordt niet altijd vertaald in het feitelijk handelen van marktpartijen. Er is binnen de grotere instellingen weleens een spanningsveld tussen enerzijds de leiding en anderzijds de mensen in de markt. De leiding zegt: we moeten dit in Nederland goed organiseren en we moeten het zwaartepunt van onze guldensactiviteiten in Nederland leggen. De mensen die in de markt opereren, hebben daar minder een boodschap aan, want die leven bij de dag.

Leidt de verenigingsstructuur ertoe dat bestuursleden voordurend van pet wisselen: de ene keer stellen ze zich op als lid-opdrachtgever en de andere keer als afnemer van diensten die de Effectenbeurs aanbiedt?

Sinds 1989 hebben we onderscheid gemaakt tussen de Vereniging en de Amsterdamse Effectenbeurs,

het bedrijf dat diensten moet aanbieden aan de leden. In zo'n structuur heeft de Beursorganisatie goede relaties met haar gebruikersgroepen nodig om de diensten te ontwikkelen die nodig zijn. Belangrijk daarbij is dat wij er ons ten volle van bewust zijn, dat wij onze dienstverlening moeten afstemmen op de behoeften van de markt. Ik denk dat wij als middelgrote markt uiteindelijk het best gediend zijn met de combinatie van beide, waarbij de verenigingsstructuur zorgt voor de noodzakelijke samenhang.

Wat bedoelt u met gebruikersgroepen?

Er zijn werkgroepen en commissies van leden die als afnemers van de diensten regelmatig formeel en informeel bijeenkomen.

Is dat nieuw?

Het is de laatste jaren sterk gegroeid, omdat elk project ter ontwikkeling van een nieuwe dienst wordt opgestart in een overlegkader met de betrokken leden. Dat doen we omdat we niet eigenwijs willen zijn en de markt iets willen opleggen, en om in het veranderingsproces die dingen te doen waar de markt om vraagt. Deze marktgerichtheid zie je in de regelgeving, de technische faciliteiten etc. Vroeger was het meer zo, dat men van bovenaf normen en regels stelde, en daar moest iedereen maar aan voldoen. Nu nodigen we ook de 'praktijkmensen' in de markt uit om met ons te komen praten over wat en hoe ze het zouden willen hebben.

U zou ook Den Haag te hulp kunnen roepen voor bescherming van de belangen.

Iedere beurs wil natuurlijk graag het alleenvertoeningsrecht. Dat is goed voor je volume en financiële mogelijkheden. We hebben ervoor gepleit vanuit beleggersbescherming. Maar de geschiedenis heeft geleerd dat zo'n monopoliepositie op den duur toch uitgehold wordt. Daarom hebben we in de Wet toezicht effectenverkeer uiteindelijk aanvaard dat de overheid wil toestaan dat er effectenhandel buiten de georganiseerde Beurs plaatsvindt, mits dit geen ontsnappingsmogelijkheid biedt om te ontkomen aan beleggersbescherming.

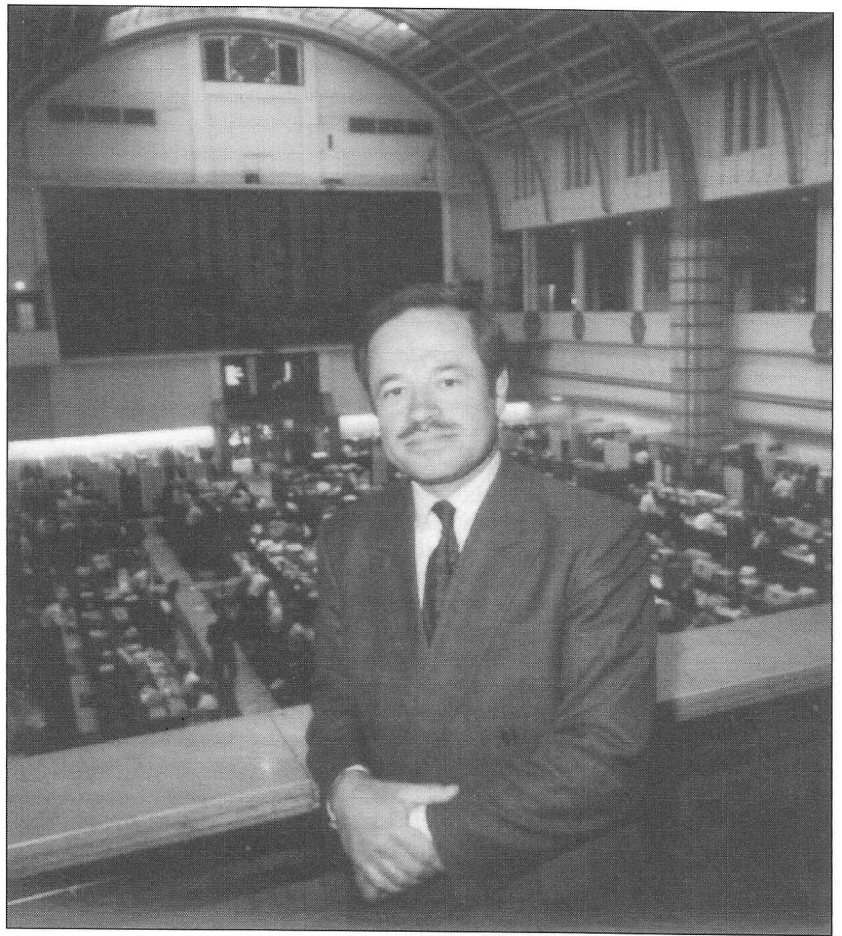
Bent u daar tevreden over de regelgeving?

De Wet toezicht effectenverkeer geeft een goed evenwicht, maar de regelgeving voor het buitenbeursgebeuren is een onderwerp dat nog moet worden ingevuld.

Wat merkt nu bijvoorbeeld de Engelse particuliere belegger van het feit dat hij uitgerangeerd is op de Londense beurs?

Hij heeft nu geen enkel inzicht meer in hoe zijn order wordt afgewikkeld. Hij geeft een order op aan een bank of broker. Maar of de prijs waartegen de order wordt gedaan ook de beste prijs is die te maken valt, dat kan de particulier niet zien.

De particulier kan dan in beleggingsfondsen gaan, waar professionals zijn belangen behartigen. Leidt dat tot een afnemende liquiditeit van de oorspronkelijke aandelenmarkt?

Ja dat is zo, al moet worden bedacht dat de fondsen hun portefeuille relatief actief beheren. De belangstelling van particulieren voor beleggen neemt in Nederland wel toe, maar er zijn twee redenen waarom zij thans meer beleggen via beleggingsmaatschappijen. De ene is dat er een hele grote groep nieuwe beleggers is die de stap naar de Effectenbeurs in één keer te moeilijk vindt. Beleggingsfondsen werken drempelverlagend. Ik verwacht dat velen op termijn toch de behoefte en belangstelling krijgen om het zelf te gaan doen. Een tweede reden voor de grotere belangstelling voor de beleggingsfondsen is gewoon de onzekere marktsituatie van dit moment. We hebben de afgelopen periode nogal wat situaties meegemaakt waarbij beleggers de schrik om het hart sloeg.

Gaan particulieren ook niet steeds meer in beleggingsfondsen omdat ze geen wijs kunnen worden uit de wirwar van cijfers die ondernemingen naar buiten brengen?

Dit lijkt me een overgangsprobleem. Er zal op termijn wel een sanering optreden. Bovendien denk ik dat de informatie-ontwikkeling alleen maar beter wordt. Wat we in de afgelopen periode hebben gezien is dat, zowel van de zijde van de Effectenbeurs maar ook vanuit beleggerszijde, sterk is aange-

'Dat doen we omdat we niet eigenwijs willen zijn'

'De beste werking van een dergelijke regeling is dan ook de preventieve'

drongen op een verbetering van de kwaliteit van de informatie. Nou, die is ook opgetreden. Het gaat misschien niet altijd hard genoeg, maar de toegankelijkheid van de informatie voor iedereen op het gelijke moment is sterk verbeterd. Ook inhoudelijk zijn we bezig in een proces waarin partijen gedwongen worden om met meer en betere informatie naar de markt te komen. Het interessante is nu dat het bedrijfsleven ook vindt dat ze meer aan hun investor relations moeten doen. Die moeten immers voor een goede kapitaalvoorziening zorgen.

Op de NIBE-Jaardag werd gesproken over het aantrekken van bevriende grootaandeelhouders als alternatief voor beschermingsconstructies om de overvalmogelijkheden te beperken. Daar heeft de kleine particulier toch totaal geen boodschap aan?

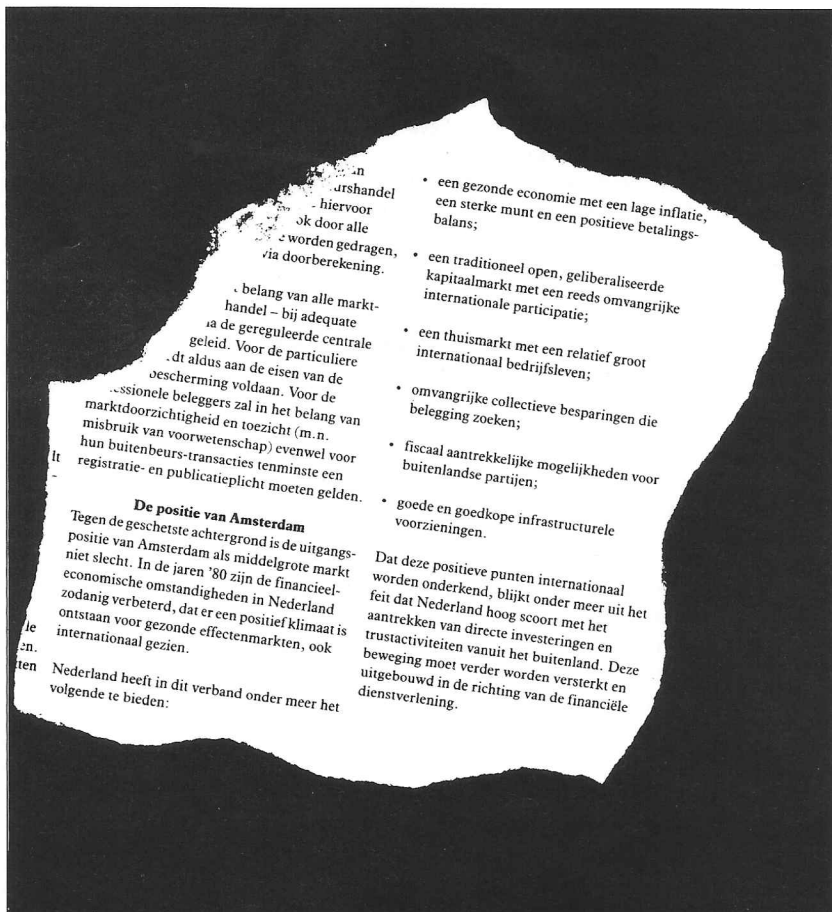
Hier zit een heel principieel verschil. De beschermingsconstructies die nu worden gebruikt, stellen

formele belemmeringen aan de invloed van aandeelhouders. Deze belemmeringen zijn minder nodig voor ondernemingen die kiezen voor een stabiele kern van hun gunstig gezinde aandeelhouders. Toch blijft de werking van de markt in laatste instantie behouden. Immers, ook een grootaandeelhouder kan zeggen: ik zie het niet meer zitten, ik wil mijn belang verhogen. Daarom zie je dat bedrijven in landen die geen beschermingsconstructies kennen, proberen om via een actief investor relations-beleid een stabiele kern van aandeelhouders op te bouwen.

Maar: 'Some shareholders are more equal than others!'

Ik denk dat het niet waar gemaakt kan worden dat iemand met één aandeeltje evenveel te zeggen heeft als een grootaandeelhouder. Maar als het om informatie gaat, die moet naar alle aandeelhouders gelijk zijn. En mocht het zo zijn dat er in bepaalde situaties toch informatie naar voren komt die niet algemeen bekend is, dan is het de plicht van het bedrijf om die informatie onmiddellijk aan iedereen bekend te maken. Een zichzelf respecterend bedrijf, dat zijn aandeelhouders als serieuze partners in de markt wil behouden, zal dat ook willen doen.

In zijn jongste jaarverslag geeft Van Ittersum o.a. zijn visie op de toekomst van de Amsterdamse Effectenbeurs in relatie tot Europa.

De Beurs moet op misbruik van voorinformatie toezien. Is het leveren van het bewijs niet uiterst lastig?

We hebben nog niet zo lang ervaring met die regeling maar, en dat is ook in het buitenland bewezen, het is inderdaad moeilijk. De beste werking van een dergelijke regeling is dan ook de preventieve. Een zichzelf respecterende ondernemer zal niet het risico willen lopen om met een dergelijke overtreding in de krant te komen en te kijk te worden gezet.

Hoopt u dat?

Dat verwacht ik. Als je de gevallen bekijkt die zich hebben voorgedaan, dan blijkt ook dat daar onmiddellijk heel drastische maatregelen genomen zijn.

Is Den Haag er zich voldoende van bewust dat u in feite een collectief goed beheert?

Ik vind dat hetgeen er nu aan wetgeving ligt, enerzijds in voldoende mate de basis creëert voor de kwaliteit van de markt, maar anderzijds ook voldoende ruimte laat om op nieuwe ontwikkelingen in te kunnen spelen. De vraag is alleen hoe je daar in praktijk mee omgaat. De Effectenbeurs moet daarvoor zijn eigen regelgeving invullen en de STE moet hiertoe de Beurs de ruimte laten. We hebben hiermee een goede start gemaakt en ik heb vertrouwen in een goede verstandhouding.

In uw jaarverslag noemt u heel trots dat er een zeven-daagse settlement is gekomen. Waarom niet net als in Frankfurt in twee dagen?

Het klopt dat Frankfurt een kortere periode heeft. Op termijn willen de beurzen naar drie dagen set-

'Ik vind het wel eens vervelend dat zoiets dan op de persoon wordt toegeschreven'

INTERVIEW
VAN ITTERSUM

tlement. Dat verkorten van de termijn is een kwestie van het terugdringen van het risico. Veel belangrijker is dat wij in een korte periode een aantal ingrijpende technische verbeteringen hebben aangebracht in de hele leverings- en betalingssystematiek. We zijn overgaan tot centralisatie van de effectenvoorraden en daarnaast tot een betere afstemming van de betalings- en de leveringsstroom van effecten. Het belang van deze efficiëntie en veiligheid van het beursverkeer wordt door de markt onderschat.

Maar we hebben daar toch de Kas-Associatie en Necigef voor?

Die organisaties geven ons, tezamen met de Effectenclearing, een goede uitgangspunt om de settlement verder te vervolmaken. Vervolmaking betekent echter wel dat je de handel in een bepaald keurslijf dwingt. Dat zal een handelaar soms goed en een andere keer niet goed uitkomen. Twee factoren die vooral voor Amsterdam van wezenlijke betekenis zijn, spelen in het hele leveringsgebeuren een grote rol. Dat is de afstemming van het nationale circuit op het hele buitenlandgebeuren. Meer dan de helft van de omzet in Amsterdam heeft betrekking op het buitenland. Een tweede factor, die bij de levering sterk speelt, is hoe ga je om met de short-posities. Bij die posities behoort enerzijds discipline, maar anderzijds moet je ook een zekere ruimte laten voor het short-gaan, omdat dat de liquiditeit van de markt positief beïnvloedt.

Bemoeit Brussel zich ook met de settlement-procedures?

Het zijn op het ogenblik vooral de FIBV en de 'Groep van 30' die er zich op mondiaal niveau mee bemoeien. In die laatste groep zitten vertegenwoordigers van de centrale banken. Die waren achteraf blij verrast dat er bij de panieksituatie van '87 in het betalingsverkeer niks fout is gegaan. Maar zij hebben zich wel gerealiseerd dat er risico's aan die kant zijn omdat de normen, de technieken en de aansluitingen nog onvoldoende op elkaar zijn afgestemd. De Europese Beurzenfederatie heeft het onderwerp wel op haar agenda gezet.

Heeft u als Voorzitter regelmatig beleidsoverleg met de Nederlandsche Bank?

Ja, op twee vlakken. De eerste is het marktoverleg, geldmarkt en kapitaalmarkt. En daarnaast is er natuurlijk regelmatig overleg over het toezicht, omdat de banken die hier lid zijn onder het solvabiliteits- en liquiditeitstoezicht van de DNB staan. We gaan geen dubbel werk doen.

U kunt organisaties tot de orde roepen als ze onjuiste of onvolledige informatie geven. Vindt ook daarom wel overleg plaats met DNB?

Wat financiële instellingen betreft wel. Indien wij als Effectenbeurs maatregelen nemen met betrekking tot banken hebben wij daarover contact met DNB.

Hoe verloopt de benoemingsprocedure van u als Voorzitter van de Vereniging voor de Effectenhandel?

De benoeming van de Voorzitter gebeurt door de Ledenvergadering op voordracht van het Bestuur en dat geldt ook voor de vier niet-leden die in het Bestuur zitten. Daartoe zoekt het Bestuur kandidaten en stelt die voor aan de Ledenvergadering. De Voorzitter wordt voor vijf jaar gekozen; de zittingstermijn voor bestuursleden is vier jaar.

Werden er niet ten tijde van uw herbenoeming van de zijde van de grotere leden - weliswaar niet op uw persoon - wat pijlen afgevuurd?

In de pers is wel wat discussie geweest. Dat viel samen met de nogal felle discussie rond de beschermingsconstructies, waarover echter binnen de Vereniging weinig verschil van mening bestaat. Mijn herbenoeming is unaniem geweest. Het Bestuur en zijn Voorzitter hebben - althans zo zie ik het - tot taak om de blik wat verder te richten. Dat speelt dit jaar met de door mij in het jaarverslag verwoorde visie over de toekomst van de Amsterdamse Effectenbeurs in relatie tot Europa, en enkele jaren geleden bij de beschermingsconstructies. De reacties kwamen toen niet vanuit de leden, maar vanuit het bedrijfsleven. Ik vind het wel eens vervelend dat zoiets dan op de persoon wordt toegeschreven. Dat speelde bij de beschermingsconstructies, toen insinuerend de vraag werd gesteld van: staat het Bestuur daar eigenlijk wel helemaal achter? Maar gaat u er maar rustig vanuit dat het beleid eerst in het Bestuur besproken en geaccordeerd wordt.

Namen de spanningen niet dergelijke vormen aan dat u wel eens overwogen heeft om tussentijds op te stappen?

Tot nu toe is het mogelijk gebleken om voldoende voortgang te maken en voor de gerezen problemen tijdig goede oplossingen te vinden, al kostte dat soms wel moeite.

Twee jaar geleden was u vijftig jaar en in 1994, wanneer uw herbenoeming aan de orde is, wordt u vijftig. Wanneer je vijftig bent zijn er nog leuke banen te vergeten. Op je vijftigste wordt het wat lastiger.

In 1994 moeten we beoordelen of het voor de Vereniging en voor mijzelf een voor de hand liggende stap is. Voor mijzelf sprekend moet je dan de vraag beantwoorden of je tot je pensioenering in deze functie wilt blijven, danwel nog iets anders wilt gaan doen. Dat is nog ver weg en het heeft geen zin om daar nu over te gaan filosoferen. ❖

5 juni 1991

Drs J.L. Gerards
Drs J.J.M. Schipper